

वर्धस्तेति सोऽग्निमेव प्राप्य सम्भूयान्तरैव सम्भूयेत्युक्ते
प्राक्तः अग्नीषोमावेवाभि सम्भूय सर्वाविद्याः सर्वे यशः
सर्वमन्नाद्यं सर्वां श्रीम् । स यद्वर्तमानः समभवत् । तस्मा-
द्भृतोऽथ यदयात् समभान्नादाद्विद्यां दनुषं दनायुधं ।
मातेव च पितेव च परिजगद्भृतस्माहानव इत्याहुः अध
यदप्रवोदिन्द्रभुर्वर्धस्तेति तस्मादुहैनभिन्द्र एव ज-
घानः । यद् यश्चदवध्यदिन्द्रस्य यत्तुर्वर्धंति यश्चदुह स
एवेन्द्राहन्मिषत्” इति मा० ब्रा० १, ६, १, ८, ६, १०, “इन्द्रयत्तु-
रिति पूर्वपदोदात्तत्वेन्द्रः यत्तुर्वर्धस्तेति वज्रघ्नीहिंसभासं
कृत्वा वन्तं प्रयुक्तं नतस्मिन्द्रो जघान । यद्यसौ अन्यो-
दात्तया तत्पुत्रस्यमासेन, इन्द्रस्य यत्तुरिति व्यञ्जनि-
देशेन वा ब्रूयात्तदानीन्वितमेव स इन्द्रं हन्यात्” इति मा०
भा० तथा च षष्ठीतत्पुत्रोऽन्तोदात्तस्वरः तथात्वे इन्द्रस्य
यत्तुरित्यर्थके भवेत् वज्रघ्नीहौ तु पूर्वपदस्वरतेति तथा तेन
प्रयोगात् तमेव इन्द्रो जघान “अतएव वेदे स्वरहीनतथोच्चा-
रणे यत्तमानस्यानिटं फलं भार्गवाणां शिष्यायाम् ।
“मन्त्रोहीनः स्वरतो वर्धते वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थ-
माहः स वाग्वज्रो यजमानं हिनस्ति यथेन्द्रयत्तुः
स्वरतोऽपराधात्” । उक्तयत्तुदुसारिणी कथा भाग० यथा
त्वष्टः पुत्रस्य विश्वरूपं गुणादिकमुपवर्ण्य “तस्यासन्
विश्वरूपस्य शिरांसि लोषि भारत । सोमपीथं सुरा
पीथमन्नादमिति शुश्रुम । सर्वे वर्हिषि देवेभ्यो भागं
प्रत्यक्षमुच्यते । अवद्यस्य पितरो देवाः सप्रश्रयं नृप ! ।
स एव हि ददौ भागं परोक्षमरुतान् प्रति । यजमानो
जगद्भागं मातस्तेहवशातुगः । तद्देवहेलनं तस्य धर्मा-
नोकं हरेत्स्वरः । आलक्ष्य तरसा भोतस्तच्छीर्षाण्यच्छिन
द्रुषा । सोमपीथं तु यत्तस्य शिर आसीत् कपिञ्जलः । क-
त्तुविद्धः सुरापीथमन्नादं यत् स तित्तिरिः । ब्रह्महत्या-
मङ्गलिना जपाद् यदपीश्वरः । स यत्सरान्ते तदघं भूतानां
न विगृह्ये । भूयस्त्रुमुयोपिदुभ्यश्चतुर्षां व्यभजद्भरिः ।
भूमिस्तुरीयं जपाद् खातपूरवरेण वै । ईरिणं ब्रह्महत्या-
या रूपं भूनां प्रदृश्यते । तस्यै केदविरोहेण धरेण जगद्भ-
द्रुमाः । तेषां निर्यासरूपेण ब्रह्महत्या प्रदृश्यते । यश्चतु-
कामवरेणाहस्तुरीयं जगद्भः स्त्रियः । रजोरूपेण तास-
कोऽभारिणामि प्रदृश्यते । इवनूयोयरेणापस्तुरीयं जगद्भ-
म्भनम् । तासु बुद्धुदपोनाभ्यां दष्टं तद्वरति क्षिपन् ।
हनपुस्ततस्त्वष्टा जुह्वेन्द्राय शतये । इन्द्रयत्तुर्विर्वर्धस्ते
सा विरं जहि विद्विषम् । अथान्वाहार्यपचनादित्यतो

धोरदर्शनः । कृतान्त इव लोकानां युगान्तसमयो यथा ।
विष्णुविवर्द्धमानं तमिषुमात्रं दिने दिने । दग्धदैव-
प्रतीकाशं सन्ध्याभ्यानीकवर्द्धसम् । तत्प्रताम्यशिक्षाश्रमस्य
मध्याह्नाकौपलोचनम् । देदीपमाने त्रिषिखे मूल आरो-
प्य रोदसी । न्यत्यन्तसुखदन्तश्च चालयन्तं पदा महीम् ।
रोगमभीरयन्ते पितृता च नभस्तलम् । लिहता जिह्वय-
क्षांश्च यमता भुवनत्रयम् । महता रौद्रदंष्ट्रेण जृम्भमाणं
मुकुन्दम् । त्रिखादुह्वल्लोका वीक्ष्य सर्वं दिशो दश ।
येनावृता इमे लोकान्तपसा त्वाद्रमूर्तिना । स वै हत
इति प्रोक्तः पापः परमदारुणः भा० ईस्क० ८८७० । ततः
“स इन्द्रयत्तुः उपितोभ्यं तया सहेन्द्रवाङ्मं गदयोपवि-
क्रमः इति” तयोर्युद्धमभिधाय “भिष्वा वज्रेण तत्क्षिप्रं निष्-
क्रम्य बलभिद्रुषा । उच्चकर्त्त शिरः यत्तोर्गिरिश्चक्रमिवो-
न्नतम्” भाग० ईस्क० १०७० इन्द्रेण तस्य इमनं वर्धितम् ।

इन्द्रशलभपु० इन्द्रजातः वर्षाकालजातः शलभः । इन्द्रगोपे ।
इन्द्रसारथि पु० ईत० । इन्द्रस्य सारथी मातङ्गौ ।
इन्द्रसावर्णि पु० चतुर्दशे मनोः । “मनुर्वा इन्द्रसावर्णिचतु-
र्दशमन्वयाति । उरुगम्बरव्रताद्या इन्द्रसावर्णिषीर्वाजाः ।
पवित्राश्चाक्षुषा देवाः शुचिरिन्द्रो भविष्यति । अग्नि
वाङ्मः शुचिः शुक्रो साम्वाताद्यास्तपस्विनः । स्वायम्बुस्य
तनयो वृहद्वातुक्तादा हरिः । वितायां महाराज ! क्रिया-
तन्तून् वितायिता” भा० ८८७० । १३७० हरिवंशे तु “भूत्या-
ञ्चोत्पादितो देव्यां भौक्षीनामहवेः सुतः” इति भौक्षीत्पत्ति
मुक्त्वा “चतुर्दशेऽथ पर्याये भौत्यस्यैवान्तरे मनोः । अग्नीमः
कल्पमस्यैव पौलस्त्योर्गार्ग्यस्तथा । भार्गवह्वाग्निवज्र
शुचिराङ्गिरस्तथा । शुक्रस्यैव तथात्वेयः शुक्रोवाँष्ठ एव
च । अजितः पौलहस्यैव मान्याः सप्रश्रयश्च ते इति” चोक्त्वा
“देवतानां गणाः प्रोक्ताः । प्रष्टुं वै भरतर्षभ । तरङ्गभोर
वप्रश्नं तरङ्गानुग्रह एव च । अभिमानी प्रवीणश्च श्रुतः
संक्रन्दनस्तथा । तेजसी सरणस्यैव भौत्यस्येते मनोः सुता ।
भौत्यस्यैवाधिकारे तु पूर्णं कल्पस्तु पूर्यते” । अग्निपु० च
“मनुश्चतुर्दशो भौत्यः शुचिरिन्द्रो भविष्यति । चाक्षुषाद्याः
सुरगणा अग्निवाङ्मदयो द्विजाः । चतुर्दशस्य भौत्यस्य
पुत्रा उरुमुखा मनोः” इत्युक्तं तेन नामभेदविरोधः
कल्पभेदात् समाधेयः ।

इन्द्रसुत पु० ईत० । १ जयन्ते, २ मध्यमपाण्डवे पाण्डे, ३ अर्जुन
हस्ते, ४ वालिनामके वानरे च । इन्द्रपुत्रादयोऽप्यत्र
इन्द्रसुरस पु० इन्द्रः कुटजवृक्ष इव सुरसः पथ्यरसः । (निबिन्दा)